

ІНВЕСТИЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ НА РИНКУ АКЦІЙ

Незважаючи на відсутність повноцінного фондового ринку України, його потенціал деякі експерти оцінюють у мільярди доларів. Сьогодні інвестори починають придивлятися до українських підприємств: з одного боку, це великі перспективи, з іншого – надто великі ризики. На жаль, випуск акцій в Україні, у більшості випадків, використовується з метою перерозподілу власності. Це не дивно, зважаючи на те, що задіяти усі можливості емісії цінних паперів досить складно: практично відсутні публічні випуски акцій, ринок не обслуговує в необхідних обсягах інтереси приватних інвесторів, занадто висока вартість операцій з цінними паперами. Для залучення інвестицій необхідне формування інвестиційної стратегії підприємства. Під інвестиційною стратегією мається на увазі формування системи довготермінових цілей інвестиційної діяльності підприємства і вибір та обґрунтування найбільш ефективних шляхів їх досягнення.

Грамотно сформована інвестиційна стратегія дозволяє підприємству при прийнятті рішення максимально врахувати фактор ризику і захистити об'єкт господарювання від значних втрат, пов'язаних з конкретним об'єктом.

Акції випускаються підприємством для збільшення капіталу обігових коштів та під реальні інвестиційні програми, включаючи поглинання компаній. Курс акцій залежить не лише від вартості підприємства, а й від очікуваних прибутків, потенціалу підприємства та тієї інформації, яка відома учасникам фондового ринку про його перспективи.

Додаткова емісія акцій призводить до зменшення частки власності акціонерів, її перерозподілу та ризику втрати контролю над підприємством. Саме тому власники йдуть на це неохоче. Прийнявши рішення скористатись цим інструментом, власники намагаються визначити необхідний для розвитку підприємства обсяг емісії, який водночас дозволив би зберегти контроль над компанією. Поширена практика, коли акції продають, розбивши їх на невеликі пакети, які не дають змоги контролювати підприємство. Проте такий варіант не до вподоби великим іноземним компаніям, які погоджуються інвестувати кошти в підприємства лише за умови можливості контролювати чи, принаймні, блокувати рішення, прийняті загальними зборами. Важливо знайти компроміс між інтересами власника та інвестора. На відміну від залучення коштів за допомогою боргових інструментів головною перевагою фінансування за рахунок емісії акцій є те, що компанія не має відтоку капіталу на виплату відсотків. Розмір дивідендних виплат може з року в рік змінюватися згідно з рішенням загальних зборів акціонерів. Акції, емітовані з метою залучення додаткових інвестицій, можуть бути продані шляхом приватного (обмеженого) розміщення або шляхом публічного продажу. Приватне розміщення акцій відбувається, зазвичай, серед фондів прямого інвестування, стратегічних інвесторів, пенсійних та інвестиційних фондів, страхових компаній. Для

України більш актуальними поки що залишаються фонди прямого інвестування і стратегічні інвестори. Завдання фондів прямого інвестування полягає в тому, щоб отримати прибуток, купуючи акції підприємств якомога дешевше, і реалізуючи їх через певний час якнайдорожче. Продаючи акції фондам, підприємство, по-перше, отримує гроші, необхідні для фінансування його розвитку, а по-друге, отримує доступ до досвіду і знань фахівців, що працюють у таких структурах. Адже вони, в першу чергу, зацікавлені у зростанні прибутковості підприємства та його престижу.

Сазонець, І.Л. Інвестиційні стратегії на ринку акцій [Текст] / І.Л. Сазонець, І.О. Суходольський // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика: зб. тез доп. II Міжнародної науково - практичної конференції (31 травня – 1 червня 2007 р.). – Суми: УАБС НБУ, 2007. – С. 9-10.